Maria Næss-Schmidt meddelte, at hendes Kredse eensstemmigt var gaaet ind herfor og vilde ogsaa anbefale Forhøjelsen. - Vilde dog gerne, at Husstandsmedlemmer kun skulde betale Kr. 1,5o i Stedet for de foreslaaede Kr. 1,75.

Vilde ligesaa gerne have en Ordning for de Unge, saa de kunde staa for et billigere Kontingent - eller saaledes at f.Eks. kun hver fjerde i en Kreds behøvede at abonnere paa Bladet.

Sigrid Ammitzbøll anbefalede ogsaa, at man paa Distriktsmøderne gjorde alt for at faa Kontingentforhøjelsen igennem.

Landsformanden foreslog, at man saa skulde lade Paragraffen i Loven med Hensyn til Ungdomskredsene og Bladet blive staaende.

Man vedtog, at Husstandsmedlemmerne kun skulde betale Kr.1,5o aarligt.

Ang. § 7.Chll. Grønnebæk spurgte, hvorfor Københavns Kredsen skulde have det Privilegium at have et Medlem i Fællesstyrelsen. Andet Distrikt vilde afgjort gaa herimod.

Maria Næss-Schmidt mente, at naar vi havde Kontoret i København, saa behøvede Københavns Kredsen ikke at have en anden Stilling.

Inger Hempel syntes, der kunde siges baade for og imod, men det vilde være praktisk, hvis Kredsen havde en valgt Repræsentant i Fællesstyrelsen. Kredsen kunde saa faa en mindre Repræsentation paa Fælles- og Distriktsmøderne.

Margrethe Petersen mindede om, at der i Perioden 1925-32 havde staaet, at Københavns Kredsen skulde have en særlig Repræsentant.

Ellen Wolden Ræthinge mente, at rent principielt bør en Kreds ikke særstilles, men København kunde jo eventuelt blive et Distrikt for sig.

Landsformanden udtalte, at det sidste havde været foreslaaet, men at Distriktet ikke ønskede det. Lovudvalget vilde ikke stemme hverken for eller imod dette.

Ved Afstemning var 0 for
og 12 imod, at Kredsen skulde have en særlig Repræsentant.

Man drøftede Forslaget om, at Landsformanden skulde vælges af Fællesmødet og ikke af Fællesstyrelsen.

Ved Afstemning var 1o mod Forslaget
2 for at Fællesmødet vælger Landsformanden.

Ang. § 9 gjorde det Signe Tørsleff ondt, at der var blevet talt om "Københavneri" og at det havde været ude i Pressen. Kvindesagen var saa vigtig i Øjeblikket, at vi ikke havde Raad til at tale om saadanne Petitesser. Vilde af hele sit Hjerte gaa ind for, at man gav F.U. fuld Myndighed til at handle for Sager fra København til Skagen.

Chll. Grønnebæk syntes ikke, man kunde lovfæste i extraordinære Tider, som dem vi levede under i Øjeblikket. Man kunde jo i Forvejen vælge Københavnere ind i F.U. og give dem Ret og Ansvar i Henhold til § 9, III Stk..